

РЕШЕНИЕ

№ 17285

гр. София, 24.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 82 СЪСТАВ, в публично заседание на трети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АНЕТА ИЛЧ. ИЛЧЕВА

при участието на секретаря КРИСТИНА Д. НИКОЛОВА
като разглежда докладваното от АНЕТА ИЛЧ. ИЛЧЕВА Гражданско дело № 20231110108918 по описа за 2023 година

В. Н. Т. е предявила срещу Т. Й. Т. осъдителни иски с правно основание чл. 155, ал. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответницата да ☐ заплати сумата в размер на 2000 лв., представляваща заплатени на банката-кредитор задължения по ипотечен кредит от 14.12.2007 г. за периода 11.10.2022 г. - 20.02.2023 г., както и сумата в размер на 150,52 лв., представляваща мораторна лихва за периода 11.10.2022 г. - 20.02.2023 г.

Ищцата твърди, че по силата на Нотариален акт за дарение № 67 от 14.07.2016 г. е придобила от сина си Б. И. Т. собствеността върху недвижим имот, находящ се в /населено място/. Върху посочения имот била учредена от него по време на брака му с ответницата договорна ипотека от 14.12.2007 г., като Т. Й. Т. била длъжник и кредитополучател по договора за ипотечен кредит. Сочи, че същата е преустановила плащанията по кредита, вследствие на което вноските били просрочени. Поради опасност от предприемане на принудителни действия спрямо дарения ☐ имот, ищцата заплатила вноски по кредита за периода 11.10.2022 г. - 20.02.2023 г. на обща стойност 2000 лв.

В законоустановения срок е постъпил отговор на исковата молба, с който ответницата оспорва частично предявения иск за горницата над 1075,26 лв. Посочва, че договорът за банков кредит в размер на 25000 лв. със срок за издължаване 28 години, е бил с цел преустройства, довършителни работи, ремонт и подобрения на гореописания недвижим имот, като задължението е поето за общи нужди на нея и нейния съпруг – Б. И. Т., син на ищцата, поради което за задължението следва да отговарят двамата солидарно. Поради това моли по делото да бъде привлечен като трето лице помагач Б. И. Т. и предявява срещу него обратен иск с правно основание чл. 127, ал. 2, вр. ал. 1 ЗЗД за заплащане на сумата от

1075,26 лв., представляваща половината от 2150,52 лв., в изпълнение на солидарно задължение, възникнало в качеството им на бивши съпрузи, ведно със законната лихва от 17.05.2023 г. до окончателното заплащане на сумите.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, с оглед разпоредбата на чл. 235, ал. 2 ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото се установява, че ищцата В. Н. Т. е придобила собствеността върху недвижим имот, находящ се в /населено място/ от сина си Б. И. Т. чрез Нотариален акт за дарение на недвижим имот № ****, том III, рег. № *****, дело ***** от 14.07.2016 г.

Видно от нотариален акт № 133, том VIII, вх. рег. № 8074, дело № 1447 от 18.12.2007 г. върху посочения имот, собственост на Б. И. Т., е била учредена договорна ипотека за обезпечаване на отпуснатия на Т. Й. Л. кредит от 25000 лева по договор за ипотечен кредит № *****/14.12.2007 г. за преустройства, довършителни работи, ремонт и подобрения на ипотекирания недвижим имот, със срок на издължаване 28 години.

Ищцата е заплатила 10 вноски по кредита за периода 11.10.2022 г. - 20.02.2023 г. на обща стойност 2000 лева, за което са представени вносни бележки за по 200 лева с посочено основание за плащане „вноска по кредит“, като е посочено, че вноските се правят в полза на Т. Й. Т..

Представен е Акт за сключен граждански брак № 3352/07.12.2007 г. между Б. И. Т. и Т. Й. Л..

С решение от 13.07.2010 г. по гр. д. № 7006/2010 г. на СРС, 91 състав, е прекратен гражданският брак между Т. и Т. Й. Т. и Б. И. Т..

По делото са събрани гласни доказателства чрез разпит на свид. Д. Г. Л., която сочи, че тегленият след брака кредит е бил за обновяване на жилището, в което са живеели Т. и Б. в „Л.“ и за нуждите на бъдещето им дете. Независимо, че кредитът бил на името на Т. Т., той бил за общи нужди на семейството.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

По иска с правно основание чл. 155, ал. 1 ЗЗД в тежест на ищцата е да докаже, че е собственик на имот, ипотекиран за чуждо задължение, във връзка с което е извършила плащане на ипотекарния кредитор, както и размера на платената сума. По акцесорния иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД в тежест на ищцата е да докаже наличието на основното задължение и настъпването на забава.

Между страните не е спорно, че ищцата е придобила собствеността върху ипотекирания за обезпечаване на задължения на ответницата по договор за ипотечен кредит № *****/14.12.2007 г., сключен със /фирма/, недвижим имот, находящ се в /населено място/.

Не се спори и че ответницата като длъжник по сключения договор за ипотечен кредит е преустановила плащанията по кредита, поради което и се е наложило ищцата да заплати

общо 10 вноски по кредита за периода от 11.10.2022 г. - 20.02.2023 г. на обща стойност 2000 лева. Доколкото по делото бяха доказани предпоставките, необходими за уважаване на предявения главен иск, а именно че ищцата е собственик на имот, ипотекиран за чуждо задължение, че е заплатила процесните суми, както и размера на платените вносък съдът намира, че предявеният иск с правно основание чл. 155, ал. 1 ЗЗД е основателен и следва да бъде уважен.

Съгласно чл. 84, ал. 1 ЗЗД когато денят за изпълнение на задължението е определен, длъжникът изпада в забава след изтичането му. Видно от погасителния план, приложен по делото, за процесния период падежът на вноските по кредита е всяко 30-то число. С помощта на он лайн калкулатор съдът изчисли, че лихвата за забава за периода 11.10.2022 г. - 20.02.2023 г. е в размер на 77,92 лева, до който и размер следва да се уважи предявения акцесорен иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

По обратния иск с правно основание чл. 219, ал. 3 ГПК, вр. чл. 127, ал. 1 ЗЗД в тежест на ищцата по него Т. Т. е да докаже, че с ответника по иска Б. Т. са сключили процесния договор за ипотечен кредит от 14.12.2007 г. със /фирма/ и са поели солидарно задължение да възстановят на банката – кредитор със свои лични средства месечните вноски за 11.10.2022 г. - 20.02.2023 г., равняващи се общо на 2000 лева, както и мораторната лихва върху сумите в размер на 150,52 лева. По делото се установява, че сумата по кредита е била изтеглена лично от третото лице-помагач /ответник по обратния иск/ на каса като пълномощник на ответницата Т. Т., видно от приложеното към отговора на исковата молба мемориален ордер от 18.01.2008 г. Съгласно разпоредбата на чл. 32, ал. 2 СК за задължения, които единия или двамата съпрузи са поели за задоволяване нужди на семейството, те отговарят солидарно. От събраните по делото свидетелски показания, а и от изрично посоченото основание за предоставяне на сумата по кредита се установява, че той е бил взет за задоволяване на нужди на семейството и за ремонтиране на ипотекирания имот, представляващ към онзи момент семейно жилище на страните по обратния иск. При така установените факти настоящият състав прави извод, че с оглед изтегляния на 14.12.2007 г. кредит в размер на 25000 лв. от Т. Т. е възникнало солидарно задължение за Б. Т. за неговото връщане съгласно чл. 32, ал. 2 СК, доколкото договорът е сключен по време на брака, като е без значение фактът от кой от двамата съпрузи е била изтеглена сумата предвид целта на ипотечния кредит, а именно преустройство, довършителни работи, ремонт и подобрения на недвижим имот - апартамент, в който към момента на възникване на облигационното отношение страните по обратния иск са живеели. Именно предвид този факт съдът счита, че сумата в размер на 25000 лв. е била взета за задоволяването на семейни нужди. Съгласно чл. 127, ал. 1 ЗЗД доколкото не следва друго от отношенията между солидарните длъжници, това, което е платено на кредитора, трябва да се понесе от тях по равно. Ето защо обратният иск е основателен и следва да бъде уважен за сумата от 1000 лева, представляваща половината от заплатените на банката-кредитор задължения по ипотечен кредит за периода 11.10.2022 г. - 20.02.2023 г. и за сумата от 38,96 лева, представляваща половината от мораторната лихва за периода 11.10.2022 г. - 20.02.2023 г., за които суми са уважени предявените главен и

акцесорен искове.

При този изход на спора на основание чл. 78, ал. 1 ГПК право на разноските имат и двете страни. Ищцата не е претендирала разноски. Ответницата е направила следните разноски: 50 лева – държавна такса по обратния иск и 800 лева – адвокатско възнаграждение, което с оглед направеното възражение за прекомерност и чл. 7, ал. 2, т. 2 НМРАВ следва да бъде намалено до 520 лева. Съразмерно с отхвърлената част от предявените искове на ответницата следва да се присъдят разноски в размер на 19,24 лева.

Воден от горното, СРС, 82 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА Т. Й. Т., ЕГН *****, да заплати на В. Н. Т., ЕГН *****, на основание чл. 155, ал. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата от 2000 лева, ведно със законната лихва от 20.02.2023 г. до окончателното изплащане на сумата, представляваща заплатени на банката-кредитор задължения по ипотечен кредит № *****/14.12.2007 г. за периода 11.10.2022 г. - 20.02.2023 г., както и сумата от 77,92 лева, представляваща мораторна лихва за периода 11.10.2022 г. - 20.02.2023 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска по чл. 86, ал. 1 ЗЗД за разликата над сумата от 77,92 лева до пълния претендиран размер от 150,52 лева.

ОСЪЖДА Б. И. Т., ЕГН *****, да заплати на Т. Й. Т., ЕГН *****, на основание чл. 219, ал. 3 ГПК, вр. чл. 127, ал. 1 ЗЗД сумата от 1038,96 лв., представляваща половината от 2077,92 лв., представляваща половината от заплатени на банката кредитор задължения по ипотечен кредит № *****/14.12.2007 г. за периода 11.10.2022 г. - 20.02.2023 г. от страна на В. Н. Т. и мораторна лихва за периода 11.10.2022 г. - 20.02.2023 г., ведно със законната лихва от 20.02.2023 г. до окончателното изплащане на сумите.

ОСЪЖДА В. Н. Т., ЕГН ***** и Б. И. Т., ЕГН *****, да заплатят на Т. Й. Т., ЕГН *****, ЕИК *****, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от 19,24 лева, разноски в производството.

Решението е поставено при участието на Б. И. Т. като трето лице помагач на страната на ответницата.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____